



Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

«Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»

Ο Επουράνιος Πατέρας μας... γνωρίζει ότι μαθαίνουμε και αναπτυσσόμαστε και γινόμαστε δυνατότεροι καθώς αντιμετωπίζουμε και επιζούμε των δοκιμασιών μέσω των οποίων πρέπει να περάσουμε.

Στο ημερολόγιό μου απόψε, θα γράψω: «Αυτή ήταν μία από τις πιο εμπνευσμένες συγκεντρώσεις οιασδήποτε γενικής συνελεύσεως που έχω παρευρεθεί. Τα πάντα ήσαν της σπουδαιότερης και πολύ πνευματικής φύσεως».

Αδελφοί και αδελφές, πριν από έξι μήνες, καθώς συναντηθήκαμε στη γενική μας συνέλευση, η γλυκιά μου σύζυγος, η Φράνσις, εκείτο στο νοσοκομείο, έχοντας υποστεί μία μοιραία πτώση μόλις λίγες ημέρες νωρίτερα. Τον Μάιο, ύστερα από εβδομάδες που πάσχιζε γενναία να υπερνικήσει τα τραύματά της, πέρασε στην αιωνιότητα. Η απώλειά της είναι έντονη. Εκείνη και εγώ παντρευτήκαμε στον Ναό της Σωλή Λέηκ στις 7 Οκτωβρίου 1948. Αύριο θα ήταν η 65η επέτειος του γάμου μας. Ήταν η αγάπη της ζωής μου, η έμπιστή μου και η πιο κοντινή μου φίλη. Το να πω ότι μου λείπει δεν αρχίζει να μεταφέρει το βάθος των συναισθημάτων μου.

Αυτή η συνέλευση σημειώνει 50 χρόνια από τότε που εκλήθην στην Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι. Όλα αυτά τα χρόνια δεν αισθάνθηκα τίποτα παρά την πλήρη και ολοκληρωτική υποστήριξη της γλυκιάς συντρόφου μου. Αμέτρητες είναι οι θυσίες που έκανε, ώστε να μπορώ εγώ να εκπληρώσω την κλήση μου. Ποτέ δεν άκουσα ένα παράπονο από εκείνη καθώς απαιτείτο συχνά να περνώ ημέρες και ενίοτε εβδομάδες μακριά από εκείνη και από τα παιδιά μας. Ήταν όντως ένας άγγελος.

Επιθυμώ να εκφράσω τις ευχαριστίες μου επιπλέον με τις ευχαριστίες της οικογενείας μου, για την τεράστια έκφραση αγάπης που λάβαμε από την εκδημία της Φράνσις. Εκατοντάδες κάρτες και γράμματα εστάλησαν από όλον τον κόσμο εκφράζοντας θαυμασμό για εκείνη και συλλυπητήρια στην οικογένειά μας. Λάβαμε πάμπολλες όμορφες

συνθέσεις λουλουδιών. Είμαστε ευγνώμονες για τις αναρίθμητες συνεισφορές που έχουν προσφερθεί στο όνομά της στο Γενικό Ιεραποστολικό Ταμείο της Εκκλησίας. Εκ μέρους αυτών τους οποίους άφησε πίσω, εκφράζω βαθιά ευγνωμοσύνη για τις καλοσυνάτες και εγκάρδιες εκφράσεις σας.

Αυτό που ήταν η μεγαλύτερη πηγή παρηγοριάς για εμένα κατά τη διάρκεια αυτού του τρυφερού καιρού αποχωρισμού είναι η μαρτυρία μου για το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και η γνώση που έχω ότι η αγαπητή μου Φράνσις ζει ακόμη. Γνωρίζω ότι ο αποχωρισμός μας είναι παροδικός. Επισφραγισθήκαμε στον οίκο του Θεού από κάποιον που είχε την εξουσία να δένει επάνω στη γη και στους ουρανούς. Γνωρίζω ότι θα ενωθούμε εκ νέου μία ημέρα και δεν θα χωρισθούμε ποτέ ξανά. Αυτή είναι η γνώση που με υποστηρίζει.

Αδελφοί και αδελφές, μπορεί να υποθέσει κανείς με ασφάλεια ότι κανένα άτομο δεν έχει ζήσει ποτέ εντελώς ελεύθερο από δεινά και λύπη ούτε έχει υπάρξει ποτέ περίοδος στην ανθρώπινη ιστορία που να μην είχε πλήρες μερίδιο αναταραχής και δυστυχίας.

Όταν βιώνουμε σκληρές συνθήκες στη ζωή, υπάρχει ο πειρασμός να κάνουμε την ερώτηση: «Γιατί εγώ;» Μερικές φορές φαίνεται ότι δεν υπάρχει καθόλου φως στο τέλος της σήραγγας, ούτε ανατολή του ηλίου για να τερματίσει το σκοτάδι της νύκτας. Αισθανόμαστε περιβεβλημένοι από την απογοήτευση από κατακερματισμένα όνειρα και την απόγνωση

από εξανημισμένες ελπίδες. Συμβάλλουμε στο να προφέρουμε τη βιβλική έκκληση: «Δεν υπάρχει βάλσαμο στη Γαλαάδ;»¹ Αισθανόμαστε εγκαταλελειμμένοι, πληγωμένοι στην καρδιά, μόνοι. Έχουμε την τάση να βλέπουμε τις προσωπικές μας ατυχίες μέσω του διαστρεβλωμένου πρίσματος της απαισιοδοξίας. Γινόμαστε ανυπόμονοι για μία λύση στα προβλήματά μας, ξεχνώντας ότι συχνά απαιτείται η ουράνια αρετή της υπομονής.

Οι δυσκολίες που μας έρχονται μάς παρουσιάζουν την αληθινή δοκιμασία της ικανότητός μας να υπομείνουμε. Μία θεμελιώδης ερώτηση παραμένει για να απαντηθεί από τον καθέναν από εμάς: Να τα εγκαταλείψω ή να τελειώσω; Μερικοί όντως εγκαταλείπουν καθώς βρίσκουν τον εαυτό τους να μην είναι εις θέσιν να εγερθεί υπεράνω των δυσκολιών του. Ο τερματισμός εμπεριέχει το να υπομείνουμε μέχρι το τέλος της ίδιας της ζωής.

Καθώς συλλογίζομαστε τα γεγονότα που μπορούν να μας τύχουν, μπορούμε να πούμε με τον Ιώβ της αρχαίας εποχής: «Ο άνθρωπος γεννιέται για τη λύπη»². Ο Ιώβ ήταν «άμεμπτος και ευθύς», άνθρωπος ο οποίος «φοβόταν τον Θεό, και έμενε μακριά από κακό»³. Ευσεβής στη συμπεριφορά του, με περίσσεια πλούτου, ο Ιώβ έπρεπε να αντιμετωπίσει μια δοκιμασία, η οποία θα μπορούσε να είχε αφανίσει οιονδήποτε. Έχοντας χάσει τα αγαθά του, περιφρονημένος από τους φίλους του, χτυπημένος από τα βάσανά του, συντετριμμένος από τον χαμό της οικογένειάς του, παρακινήθηκε να «βλασφημήσει» τον Θεό, και [να πεθάνει]⁴. Αντιστάθηκε στον πειρασμό αυτόν και διακήρυξε από τα βάθη της ευγενικής ψυχής του:

«Δέστε, ο μάρτυράς μου είναι στον ουρανό, και η μαρτυρία μου στους ύψιστους τόπους»⁵.

«Ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει»⁶.

Ο Ιώβ κρατούσε την πίστη. Θα κάνουμε ομοίως, όταν βιώσουμε τις δυσκολίες μας;

Όποτε έχουμε την τάση να

αισθανόμαστε επιβεβαρυμένοι από τα πλήγματα της ζωής, ας θυμόμαστε ότι άλλοι έχουν περάσει την ίδια οδό, έχουν αντέξει και μετά έχουν υπερνικήσει.

Η ιστορία της Εκκλησίας σε αυτήν τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών είναι πλήρης με τις εμπειρίες εκείνων που έχουν αγωνισθεί και όμως έχουν παραμείνει σταθεροί και με θάρρος. Ο λόγος; Έχουν κάνει το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού κέντρο της ζωής τους. Αυτό θα μας βοηθήσει να αντέξουμε οτιδήποτε μπορεί να βιώσουμε στη ζωή. Θα βιώσουμε ακόμη δυσκολίες, αλλά θα είμαστε εις θέσιν να τις αντιμετωπίσουμε, να έλθουμε αντιμέτωποι με αυτές με θάρρος και να βγούμε νικητές.

Από το κρεβάτι του πόνου, από το μαξιλάρι βρεγμένο με δάκρυα, υψωνόμαστε προς τους ουρανούς από αυτήν τη θεία διαβεβαίωση και πολύτιμη υπόσχεση: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»⁷. Μία τέτοια παρηγοριά είναι πολύτιμη.

Καθώς έχω ταξιδεύσει μακριά και εκτεταμένα σε όλον τον κόσμο, εκπληρώνοντας τις ευθύνες της κλήσεώς μου, έχω φθάσει στο σημείο να γνωρίζω πολλά πράγματα—συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι όλοι βιώνουν λύπη και δεινά. Δεν μπορώ να αρχίσω να απαριθμώ όλο το ψυχικό άλγος και τη λύπη των οποίων ήμουν μάρτυς καθώς επισκέφθηκα άτομα που είναι αντιμετώπιμα με θλίψη, βιώνουν ασθένεια, αντιμετωπίζουν διαζύγιο, αγωνίζονται με έναν ανυπάκουο υιό ή θυγατέρα ή υφίστανται τις συνέπειες της αμαρτίας. Ο κατάλογος θα μπορούσε να συνεχίζεται, επειδή υπάρχουν αμέτρητα προβλήματα τα οποία μπορούν να μας τύχουν. Να απομονώσουμε ένα παράδειγμα είναι δύσκολο και όμως όποτε σκέπτομαι δυσκολίες, οι σκέψεις μου στρέφονται στον αδελφό Μπρεμς, έναν από τους διδασκάλους Σχολείου Κυριακής της παιδικής μου ηλικίας. Ήταν ένα πιστό μέλος της Εκκλησίας, ένας άνδρας με χρυσή καρδιά. Εκείνος

και η σύζυγός του, Σάντι, είχαν οκτώ παιδιά, πολλά εκ των οποίων είχαν την ίδια ηλικία με παιδιά στην οικογένειά μας.

Αφού η Φράνσις και εγώ παντρευτήκαμε και μετακομίσαμε από τον τομέα, βλέπαμε τον αδελφό και την αδελφή Μπρεμς και μέλη της οικογένειάς τους σε γάμους και κηδείες καθώς και σε συγκεντρώσεις επανένωσης τομέως.

Το 1968, ο αδελφός Μπρεμς έχασε τη σύζυγό του, Σάντι. Δύο από τα οκτώ παιδιά του απεβίωσαν επίσης καθώς πέρασαν τα χρόνια.

Μία ημέρα, πριν από σχεδόν 13 χρόνια, η μεγαλύτερη εγγονή του αδελφού Μπρεμς μου τηλεφώνησε. Μου εξήγησε ότι ο παππούς της είχε φθάσει τα 105α γενέθλιά του. Είπε: «Ζει σε έναν μικρό οίκο ευγηρίας, αλλά συναντά όλη του την οικογένεια κάθε Κυριακή, όπου εκφωνεί ένα ευαγγελικό μάθημα». Συνέχισε: «Την προηγούμενη Κυριακή, ο παππούς μάς ανακοίνωσε: 'Αγαπητοί μου, πρόκειται να πεθάνω αυτήν την εβδομάδα. Σας παρακαλώ, τηλεφωνήστε στον Τόμι Μόνσον. Θα ξέρει τι να κάνει'».

Επισκέφθηκα τον αδελφό Μπρεμς το επόμενο κιόλας πρωινό. Είχα να τον δω κάμποσο καιρό. Δεν μπορούσα να του μιλήσω, διότι είχε χάσει την ακοή του. Δεν μπορούσα να του γράψω ένα μήνυμα για να διαβάσει, διότι είχε χάσει την όρασή του. Μου ελέχθη ότι η οικογένεια επικοινωνούσε μαζί του, παίρνοντας το δάκτυλο του δεξιού χεριού του και μετά χαράσσοντας στην παλάμη του αριστερού χεριού του το όνομα του ατόμου που επισκεπτόταν. Οποιοδήποτε μήνυμα έπρεπε να μεταφερθεί με τον ίδιο τρόπο. Ακολούθησα τη διαδικασία, παίρνοντας το δάκτυλό του και συλλαβίζοντας T-O-M-I M-O-N-S-O-N, με το όνομα που πάντοτε με ήξερε. Ο αδελφός Μπρεμς ενθουσιάστηκε και, παίρνοντας τα χέρια μου, τα έβαλε στο κεφάλι του. Ήξερα ότι η επιθυμία του ήταν να λάβει μία ευλογία της ιεροσύνης. Ο οδηγός που με είχε πάει

στον οίκο ευγηρίας συμμετείχε μαζί μου καθώς θέσαμε τα χέρια μας στο κεφάλι του αδελφού Μπρεμς και παρείχαμε την επιθυμητή ευλογία. Ύστερα, δάκρυα έρρεαν από τα μάτια του που δεν έβλεπαν. Άρπαξε τα χέρια μας με ευγνωμοσύνη. Αν και δεν είχε ακούσει την ευλογία που του είχαμε δώσει, το Πνεύμα ήταν δυνατό και πιστεύω ότι εμπνεύστηκε να μάθει ότι είχαμε παράσχει την ευλογία που χρειαζόταν. Αυτός ο γλυκός άνδρας δεν μπορούσε πλέον να δει. Δεν μπορούσε πλέον να ακούσει. Ήταν περιορισμένος μέρα-νύχτα σε ένα μικρό δωμάτιο, σε έναν οίκο ευγηρίας. Και όμως το χαμόγελο στο πρόσωπό του και τα λόγια που έλεγε, άγγιξαν την καρδιά μου. «Σε ευχαριστώ», είπε. «Ο Επουράνιος Πατέρας μου ήταν τόσο καλός μαζί μου».

Μέσα σε μία εβδομάδα, όπως είχε προβλέψει ο αδελφός Μπρεμς, απεβίωσε. Ποτέ δεν εστιάστηκε σε όσα του έλειπαν. Αντιθέτως, πάντοτε ήταν βαθιά ευγνώμων για τις πολλές του ευλογίες.

Ο Επουράνιος Πατέρας μας, ο οποίος μάς δίδει τόσα πολλά να απολαμβάνουμε, γνωρίζει επίσης ότι μαθαίνουμε και αναπτυσσόμαστε και γινόμαστε δυνατότεροι καθώς αντιμετωπίζουμε και επιζούμε των δοκιμασιών μέσω των οποίων πρέπει να περάσουμε. Ξέρουμε ότι υπάρχουν στιγμές κατά τις οποίες θα βιώσουμε σπαραξικάρδια λύπη, θα θρηνήσουμε και ενδεχομένως να δοκιμασθούμε στα όριά μας. Ωστόσο, τέτοιες δυσκολίες μάς επιτρέπουν να αλλάξουμε προς το καλύτερο, να οικοδομήσουμε εκ νέου τη ζωή μας με τον τρόπο που μας διδάσκει ο Επουράνιος Πατέρας μας και να γίνουμε κάτι διαφορετικό από αυτό που ήμασταν—καλύτεροι απ' ό,τι ήμασταν, με περισσότερη κατανόηση από

πριν, με περισσότερη ενσυναίσθηση από πριν, με ισχυρότερη μαρτυρία απ' ό,τι είχαμε πριν.

Αυτός θα πρέπει να είναι ο σκοπός μας—να επιμείνουμε και να υπομείνουμε, ναι, αλλά επίσης να εξευγενιστούμε περισσότερο πνευματικώς καθώς βαδίζουμε στην ηλιοφάνεια και τη σκοτεινιά. Αν δεν ήταν οι δυσκολίες να υπερνικήσουμε και τα προβλήματα να επιλύσουμε, θα παραμένναμε κατά πολύν όπως είμαστε, με λίγη ή καθόλου πρόοδο προς τον στόχο μας της αιώνιας ζωής. Ο ποιητής εξέφρασε κατά πολύ την ίδια σκέψη με αυτά τα λόγια:

Το καλό ξύλο δεν μεγαλώνει άνετα.

Όσο δυνατότερος ο άνεμος τόσο δυνατότερα τα δένδρα.

Όσο περισσότερο χώρο έχει τόσο πιο ψηλό θα γίνει.

Όσο περισσότερη η καταιγίδα τόσο περισσότερη η δύναμη.

Με ήλιο και κρύο, με βροχή και χιόνι,

το καλό ξύλο μεγαλώνει στα δένδρα και ο καλός χαρακτήρας στους ανθρώπους⁸.

Μόνον ο Διδάσκαλος γνωρίζει το βάθος των δοκιμασιών μας, του πόνου μας και των δεινών μας. Μόνον Εκείνος μας προσφέρει αιώνια γαλήνη εν καιρώ αντιξοότητας. Μόνον Εκείνος αγγίζει τις βασανισμένες μας ψυχές με τα παρηγορητικά λόγια Του:

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

»Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα, επειδή είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

»Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός,

και το φορτίο μου ελαφρύ⁹.

Είτε είναι η καλύτερη περίοδος είτε η χειρότερη, Εκείνος είναι μαζί μας. Έχει υποσχεθεί ότι αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ.

Αδελφοί και αδελφές μου, είτε να έχουμε τη δέσμευση στον Επουράνιο Πατέρα μας που να μην αλλάξει με τον χρόνο ή σύμφωνα με την εκάστοτε κρίση στη ζωή μας. Δεν θα πρέπει να βιώνουμε δυσκολίες για να Τον θυμόμαστε και δεν θα πρέπει να οδηγούμαστε σε ταπεινοφροσύνη, προτού Του δώσουμε την πίστη και την εμπιστοσύνη μας.

Είθε να πασχίζουμε πάντοτε να είμαστε κοντά στον Επουράνιο Πατέρα μας. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να προσευχόμαστε σε Εκείνον και να Τον ενωτιζόμαστε κάθε ημέρα. Όντως Τον χρειαζόμαστε κάθε ώρα, είτε είναι ώρα ηλιοφάνειας είτε βροχής. Είθε η υπόσχεσή Του να είναι πάντοτε το παρασύνθημά μας: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»¹⁰.

Με όλη τη δύναμη της ψυχής μου, καταθέτω μαρτυρία ότι ο Θεός ζει και μας αγαπά, ότι ο Μονογενής Του Υιός έζησε και πέθανε για εμάς και ότι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι εκείνο το διαπεραστικό φως, το οποίο λάμπει μέσα από το σκοτάδι της ζωής μας. Είθε να είναι πάντοτε έτσι, προσεύχομαι, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ιερεμίας 8:22.

2. Ιώβ 5:7.

3. Ιώβ 1:1.

4. Ιώβ 2:9.

5. Ιώβ 16:19.

6. Ιώβ 19:25.

7. Ιησούς του Ναυή 1:5.

8. Ντάγκλας Μάλσοχ, "Good Timber," στο Sterling W. Sill, *Making the Most of Yourself* (1971), 23.

9. Κατά Ματθαίον 11:28-30.

10. Ιησούς του Ναυή 1:5.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Τα μαθήματα την τέταρτη Κυριακή της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας θα είναι αφιερωμένα στο «Διδασκαλίες του καιρού μας». Κάθε μάθημα μπορεί να προετοιμασθεί από μία ή περισσότερες ομιλίες που εδόθησαν κατά την πιο πρόσφατη γενική συνέλευση (βλέπε διάγραμμα πιο κάτω). Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφερείας μπορούν να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου. Οι ηγέτες τονίζουν την αξία που έχει να μελετούν οι αδελφοί της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας τις ίδιες ομιλίες, τις ίδιες Κυριακές.

Εκείνοι, οι οποίοι παρακολουθούν τα μαθήματα της τέταρτης Κυριακής, παροτρύνονται να μελετούν και να φέρνουν στην τάξη το τελευταίο τεύχος του περιοδικού της γενικής συνελεύσεως.

Προτάσεις για την προετοιμασία ενός μαθήματος από ομιλίες

Προσευχηθείτε ώστε το Άγιο Πνεύμα να είναι μαζί σας καθώς

μελετάτε και διδάσκετε την ομιλία (τις ομιλίες). Ίσως μπειτε σε πειρασμό να προετοιμάσετε το μάθημα χρησιμοποιώντας άλλο υλικό, όμως οι ομιλίες της συνελεύσεως είναι η εγκεκριμένη σειρά μαθημάτων. Η ανάθεσή σας είναι να βοηθήσετε τους άλλους να μάθουν και να ζουν το Ευαγγέλιο, όπως διδάχθηκε στην πιο πρόσφατη γενική συνέλευση της Εκκλησίας.

Διαβάστε ξανά την ομιλία (ομιλίες), αναζητώντας αρχές και διδασχές που καλύπτουν τις ανάγκες των μελών της τάξεως. Επίσης, αναζητήστε ιστορίες, παραπομπές στις γραφές και δηλώσεις από την ομιλία (ομιλίες), που θα σας βοηθήσουν να διδάξετε αυτές τις αλήθειες.

Κάνετε μία σκιαγράφιση για το πώς θα διδάξετε τις αρχές και τις διδασχές. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να συμπεριλάβετε ερωτήσεις που βοηθούν τα μέλη της τάξεως:

- Να αναζητήσουν αρχές και διδασχές στην ομιλία (ομιλίες).
- Να σκεφθούν τη σημασία τους.
- Να μιλήσουν για την κατανόηση του θέματος, για ιδέες, εμπειρίες και μαρτυρίες.
- Να εφαρμόσουν αυτές τις αρχές και τις διδασχές στη ζωή τους.

ΜΗΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Οκτώβριος 2013–Απρίλιος 2014	Ομιλίες που εδόθησαν στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2013*
Απρίλιος 2013–Οκτώβριος 2014	Ομιλίες που εδόθησαν στη γενική συνέλευση Απριλίου 2014*

** Για τα μαθήματα της τέταρτης Κυριακής Απριλίου και Οκτωβρίου, η ομιλία (ομιλίες) μπορεί να επιλεγεί από την προηγούμενη συνέλευση ή από την πλέον πρόσφατη. Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.*



Από τον Πρόεδρο Ντίπερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας

Ασχέτως των συνθηκών σας, της προσωπικής σας ιστορίας ή της δύναμης της μαρτυρίας σας, υπάρχει χώρος για εσάς σε αυτήν την Εκκλησία.

Κάποτε υπήρχε ένας άνδρας, ο οποίος ονειρευόταν ότι ήταν σε μία μεγάλη αίθουσα, όπου όλες οι θρησκείες του κόσμου ήταν συγκεντρωμένες. Συνειδητοποίησε ότι κάθε θρησκεία είχε πολλά που φαίνονταν επιθυμητά και αξιέπαινα.

Γνώρισε ένα ωραίο ζευγάρι το οποίο εκπροσωπούσε την Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και το ρώτησε: «Τι απαιτείτε από τα μέλη σας;»

«Δεν απαιτούμε τίποτα», απήντησαν εκείνοι. «Όμως ο *Κύριος* ζητεί να αφιερώσουμε τα πάντα».

Το ζευγάρι συνέχισε εξηγώντας για τις κλήσεις στην Εκκλησία, την οικογενειακή διδασκαλία και την επίσκεψη διδασκαλιστών, τις πλήρους απασχολήσεως ιεραποστολές, τις εβδομαδιαίες οικογενειακές βραδιές, το έργο ναού, την πρόνοια και την ανθρωπιστική υπηρετηση και αναθέσεις για διδασκαλία.

«Πληρώνετε τους ανθρώπους σας

για όλο το έργο που κάνουν;» Ρώτησε ο άνδρας.

«Α, όχι», εξήγησε το ζευγάρι. «Προσφέρουν τον χρόνο τους αφειδώς».

«Επίσης», εξακολούθησε το ζευγάρι, «κάθε έξι μήνες τα μέλη της Εκκλησίας περνούν ένα σαββατοκύριακο παρενρισκόμενα ή παρακολουθώντας 10 ώρες τη γενική συνέλευση».

«Δέκα ώρες να δίδουν άνθρωποι ομιλίες;» Αναρωτήθηκε ο άνδρας.

«Και τι γίνεται στις εβδομαδιαίες συγκεντρώσεις της εκκλησίας σας; Πόσο διαρκούν;»

«Τρεις ώρες κάθε Κυριακή!»

«Αμάν», είπε ο άνδρας. «Κάνουν στην πραγματικότητα τα μέλη της εκκλησίας σας αυτά που έχετε πει;»

«Αυτά και περισσότερα. Δεν αναφέραμε καν την οικογενειακή ιστορία, κατασκηνώσεις νέων, πνευματικές συγκεντρώσεις, μελέτη των γραφών, εκπαίδευση ηγεσίας, δραστηριότητες νέων, σεμινάριο νωρίς

το πρωί, το να συντηρούν κτήρια της Εκκλησίας και ασφαλώς υπάρχει ο νόμος περί υγείας του Κυρίου, η νηστεία για να βοηθηθούν οι φτωχοί και τα δέκατα».

Ο άνδρας είπε: «Τώρα είμαι συγχυσμένος. Γιατί θα ήθελε κάποιος να προσχωρήσει σε μία τέτοια εκκλησία;»

Το ζευγάρι χαμογέλασε και είπε: «Νομίζαμε ότι δεν θα ρωτούσε ποτέ».

Γιατί θα προσχωρούσε κάποιος σε μία τέτοια εκκλησία;

Σε μια εποχή όπου πολλές εκκλησίες σε όλον τον κόσμο βιώνουν σημαίνουσες μειώσεις σε αριθμό, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού—μολονότι μικρή εν συγκρίσει με πολλές άλλες—είναι μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες εκκλησίες στον κόσμο. Ως τον Σεπτέμβριο του 2013, η Εκκλησία έχει περισσότερα από 15 εκατομμύρια μέλη σε όλον τον κόσμο.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτό, αλλά θα μπορούσα να αναφέρω μερικούς;

Η Εκκλησία του Σωτήρος

Πρώτον, αυτή η Εκκλησία αποκατεστάθη κατά την εποχή μας από τον Ίδιο τον Ιησού Χριστό. Εδώ θα βρείτε την εξουσία να ενεργείτε εν ονόματί Του—να βαπτίζετε προς άφεση αμαρτιών, να απονέμετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος και να επισφραγίζετε επάνω στη γη και στους ουρανοίς¹.

Όσοι προσχωρούν σε αυτήν την Εκκλησία, αγαπούν τον Σωτήρα Ιησού Χριστό και επιθυμούν να Τον ακολουθήσουν. Αγαλλιούν με τη γνώση ότι ο Θεός μιλά πάλι στην

ανθρωπότητα. Όταν λαμβάνουν ιερές διατάξεις της ιεροσύνης και συνάπτουν διαθήκες με τον Θεό, μπορούν να αισθανθούν τη δύναμή Του στη ζωή τους². Όταν εισέρχονται στον άγιο ναό, αισθάνονται ότι είναι στην παρουσία Του. Όταν διαβάσουν τις άγιες γραφές³ και ζουν τις διδασκαλίες των προφητών Του, πλησιάζουν τον Σωτήρα που αγαπούν τόσο πολύ.

Μία ενεργός πίστη

Ένας άλλος λόγος είναι επειδή η Εκκλησία παρέχει ευκαιρίες για επιτέλεση του καλού.

Το να πιστεύεις στον Θεό είναι αξιόπεινο, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να κάνουν κάτι περισσότερο από το να ακούν εμπνευσμένες ομιλίες ή να ονειρεύονται τα δώματά τους ψηλά⁴. Θέλουν να θέσουν σε εφαρμογή την πίστη τους. Θέλουν να σηκώσουν τα μανίκια τους και να απασχοληθούν σε αυτόν τον μεγάλο σκοπό.

Και αυτό συμβαίνει όταν προσχωρούν με εμάς—έχουν πολλές ευκαιρίες να μετατρέψουν τα ταλέντα, τη συμπόνια και τον χρόνο τους σε καλά έργα. Επειδή δεν έχουμε έμμισθο τοπικό κλήρο στα ανά τον κόσμο εκκλησιάσματά μας, τα μέλη μας επιτελούν το έργο της διακονίας μόνα τους. Καλούνται κατόπιν εμπνεύσεως. Ενίοτε προσφερόμαστε εκουσίως. Ενίοτε *λαμβάνουμε* αναθέσεις. Βλέπουμε τις αναθέσεις όχι ως φορτία αλλά ως ευκαιρίες να εκπληρώνουμε διαθήκες τις οποίες συνάπτουμε με χαρά, προκειμένου να υπηρετούμε τον Θεό και τα τέκνα Του.

Πολύτιμες ευλογίες

Ένας τρίτος λόγος που οι άνθρωποι προσχωρούν στην Εκκλησία είναι επειδή το να βαδίζουν στο μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού οδηγεί σε πολύτιμες ευλογίες.

Βλέπουμε τη βάπτιση ως το σημείο εκκίνησης στο ταξίδι μας της ιδιότητος του μαθητού. Η καθημερινή μας πορεία με τον Ιησού Χριστό οδηγεί σε γαλήνη και σκοπό σε αυτήν τη

ζωή και βαθιά χαρά και αιώνια σωτηρία στον επόμενο κόσμο.

Όσοι ακολουθούν αυτό το μονοπάτι με πίστη, αποφεύγουν πολλές παγίδες, λύπες και τύψεις στη ζωή.

Οι πτωχοί τω πνεύματι και οι έντιμοι στην καρδιά βρίσκουν μεγάλους θησαυρούς γνώσεως εδώ.

Όσοι υποφέρουν ή θρηνούν, βρίσκουν ίαση εδώ.

Όσοι είναι φορτωμένοι από την αμαρτία, βρίσκουν συγχώρηση, ελευθερία και ανάπαυση.

Προς όσους φεύγουν

Η αναζήτηση της αλήθειας έχει οδηγήσει εκατομμύρια ανθρώπων στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Εντούτοις, υπάρχουν ορισμένοι οι οποίοι αφήνουν την Εκκλησία που κάποτε αγαπούσαν.

Κάποιος θα μπορούσε να ρωτήσει: «Αν το Ευαγγέλιο είναι τόσο υπέροχο, γιατί θα έφευγε κάποιος;»

Ενίοτε, υποθέτουμε ότι γίνεται, επειδή προσεβλήθησαν ή ήσαν νωθροί ή αμαρτωλοί. Στ' αλήθεια, δεν είναι τόσο απλό. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει απλώς ένας λόγος που ισχύει σε μία ποικιλία καταστάσεων.

Ορισμένα από τα αγαπητά μέλη μας παλεύουν χρόνια με την ερώτηση αν θα πρέπει να αποχωρισθούν την Εκκλησία.

Σε αυτήν την Εκκλησία, η οποία τιμά την προσωπική ελευθερία επιλογής τόσο σθεναρώς, η οποία αποκατεστάθη από έναν νεαρό άνδρα, ο οποίος έκανε ερωτήσεις και επιζητούσε απαντήσεις, σεβόμαστε όσους αναζητούν εντίμως την αλήθεια. Μπορεί να στενοχωρούμαστε, όταν το ταξίδι τους τούς παίρνει μακριά από την Εκκλησία που αγαπούμε και την αλήθεια που έχουμε βρει, αλλά τιμούμε το δικαίωμά τους να λατρεύουν τον Παντοδύναμο Θεό σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις της δικής τους συνειδήσεως, όπως διεκδικούμε αυτό το προνόμιο για εμάς⁵.

Αναπάντητα ερωτήματα

Ορισμένοι παλεύουν με αναπάντητα ερωτήματα για πράγματα που έχουν γίνει ή λεχθεί κατά το παρελθόν. Ανοικτά αναγνωρίζουμε ότι στα σχεδόν 200 χρόνια της ιστορίας της Εκκλησίας—μαζί με μία απρόσκοπτη σειρά εμπνευσμένων, αξιοσεβαστων και θείων γεγονότων—υπήρξαν κάποια πράγματα που ελέχθησαν και έγιναν τα οποία θα μπορούσαν να κάνουν τους ανθρώπους να αμφιβάλλουν.

Ενίοτε εγείρονται ερωτηματικά, επειδή απλώς δεν έχουμε όλες τις πληροφορίες και απλώς χρειαζόμαστε λίγο περισσότερη υπομονή. Όταν γίνει γνωστή τελικώς όλη η αλήθεια, τα πράγματα που δεν είχαν νόημα πριν για εμάς, θα επιλυθούν προς ικανοποίησή μας.

Ενίοτε υπάρχει διαφορά απόψεων ως προς το τι σημαίνουν πράγματι τα «γεγονότα». Ένα ερώτημα το οποίο προκαλεί αμφιβολία σε ορισμένους, μπορεί σε άλλους να οικοδομεί πίστη ύστερα από προσεκτική έρευνα.

Λάθη ατελών ανθρώπων

Και για να είμαστε εντελώς ειλικρινείς, υπήρξαν φορές όπου μέλη ή ηγέτες της Εκκλησίας απλώς έκαναν λάθη. Μπορεί να ελέχθησαν ή να έγιναν πράγματα που δεν ήσαν σε αρμονία με τις αξίες, τις αρχές ή τη διδαχή μας.

Υποθέτω ότι η Εκκλησία θα ήταν μόνον τέλεια, αν τη διοικούσαν τέλεια όντα. Ο Θεός είναι τέλειος και η διδαχή Του είναι αγνή. Όμως εργάζεται μέσω ημών—των ατελών τέκνων Του—και ατελείς άνθρωποι κάνουν λάθη.

Στη σελίδα τίτλου από το Βιβλίο του Μόρμον διαβάζουμε: «Αν λοιπόν υπάρχουν λάθη, είναι λάθη ανθρώπων. Γι' αυτό μην κατακρίνετε τα του Θεού, ώστε να βρεθείτε άσπιλοι στο βήμα κρίσεως τού Χριστού»⁶.

Έτσι ήταν πάντοτε και θα είναι έως την τέλεια ημέρα κατά την οποία ο Ίδιος ο Χριστός θα

βασιλεύσει αυτοπροσώπως επάνω στη γη.

Είναι ατυχές που ορισμένοι έχουν σκοπτάψει εξαιτίας λαθών τα οποία έγιναν από ανθρώπους. Όμως, μολοντούτο, η αιώνια αλήθεια του αποκατεστημένου Ευαγγελίου ευρισκομένου στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών δεν σπιλώνεται, δεν μειώνεται ούτε καταστρέφεται.

Ως Απόστολος του Κυρίου Ιησού Χριστού και ως κάποιος ο οποίος έχει δει από πρώτο χέρι τα συμβούλια και τις διεργασίες αυτής της Εκκλησίας, καταθέτω επίσημη μαρτυρία ότι καμία απόφαση με σημασία, η οποία να επηρεάζει αυτήν την Εκκλησία ή τα μέλη της, δεν έχει ληφθεί ποτέ χωρίς την ένθερμη επιζήτηση έμπνευσης, καθοδήγησης και επιδοκιμασίας του Επουράνιου Πατέρα μας. Αυτή είναι Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ο Θεός δεν θα επιτρέψει στην Εκκλησία Του να παρεκκλίνει της διορισμένης πορείας της ούτε να αποτύχει να εκπληρώσει τον θείο προορισμό της.

Υπάρχει χώρος για εσάς

Προς όσους έχουν αποχωρισθεί την Εκκλησία, λέω, αγαπητοί φίλοι μου, ότι υπάρχει ακόμη μέρος για εσάς.

Ελάτε και προσθέστε τα ταλέντα, τα χαρίσματα και την ενέργειά σας στα δικά μας. Ως αποτέλεσμα θα γίνουμε όλοι καλύτεροι.

Ορισμένοι ενδεχομένως να ρωτήσουν: «Και τι γίνεται με τις αμφιβολίες μου;»

Είναι φυσικό να έχει κανείς ερωτήσεις—ένας μικρός σπόρος έντιμης αναζήτησης έχει συχνά βλαστήσει και ωριμάσει σε ένα μεγάλο δένδρο κατανόησης. Υπάρχουν λίγα μέλη της Εκκλησίας τα οποία, κάποια στιγμή, δεν έχουν πολεμήσει με σοβαρές ή ευαίσθητες ερωτήσεις. Ένας από τους σκοπούς της Εκκλησίας είναι να γαλουχεί και να καλλιεργεί τον σπόρο της πίστωσης—ακόμη και στο ενίοτε χώμα της αμφιβολίας και της αβεβαιότητας. Πίστη είναι να

ελπίζουμε για πράγματα που δεν είναι ορατά, αλλά τα οποία είναι αληθινά⁷.

Ως εκ τούτου, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου—αγαπητοί μου φίλοι—παρακαλώ, πρώτον, αμφιβάλετε για τις αμφιβολίες σας προτού αμφιβάλετε για την πίστη σας⁸. Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στην αμφιβολία να μας κρατά φυλακισμένους και να μας κρατά μακριά από τη θεία αγάπη, γαλήνη και τις δωρεές που έρχονται μέσω πίστωσης στον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ορισμένοι ενδεχομένως να πουν: «Απλώς δεν ταιριάζω με εσάς στην Εκκλησία».

Αν μπορούσατε να δείτε στην καρδιά μας, θα ανακαλύπτατε πιθανώς ότι ταιριάζετε καλύτερα απ' ό,τι υποθέτετε. Θα σας εξέπληττε αν ανακαλύπτατε ότι έχουμε λαχτάρες και αγώνες και ελπίδες παρόμοιες με τις δικές σας. Το υπόβαθρό σας ή ο τρόπος ανατροφής σας μπορεί να φαίνονται διαφορετικά από αυτά που αντιλαμβάνεστε σε πολλούς Αγίους των Τελευταίων Ημερών, αλλά αυτό θα μπορούσε να είναι μία ευλογία. Αδελφοί και αδελφές, αγαπητοί φίλοι, χρειαζόμαστε τα μοναδικά ταλέντα και τις προοπτικές σας. Η ποικιλομορφία ατόμων και λαών σε όλη την υφήλιο αποτελεί το δυνατό σημείο αυτής της Εκκλησίας.

Ορισμένοι ενδεχομένως να πουν: «Δεν νομίζω ότι θα μπορούσα να ζήσω σύμφωνα με τα πρότυπά σας».

Ένας παραπάνω λόγος να έλθετε! Η Εκκλησία έχει σχεδιασθεί να γαλουχεί τους ατελείς, αυτούς που παλεύουν και τους εξαντλημένους. Είναι γεμάτη ανθρώπους που επιθυμούν με όλη την καρδιά τους να τηρούν τις εντολές, ακόμη και αν δεν έχουν αριστεύσει ακόμη στην τήρηση των εντολών.

Ορισμένοι ενδεχομένως να πουν: «Ξέρω ένα μέλος της Εκκλησίας σας που είναι υποκριτής. Δεν θα μπορούσα να προσχωρήσω σε μία εκκλησία που έχει κάποιον σαν και αυτόν ως μέλος».

Αν ορίζετε υποκριτή κάποιον, ο

οποίος αποτυγχάνει να ζει τέλεια σύμφωνα με όσα πιστεύει, τότε είμαστε όλοι υποκριτές. Κανείς από εμάς δεν είναι σαν τον Χριστό όσο θα πρέπει να είμαστε. Όμως επιθυμούμε ενθέρμως να υπερνικήσουμε σφάλματα και την επιθυμία να αμαρτήσουμε. Με την καρδιά και την ψυχή μας λαχταρούμε να γίνουμε καλύτεροι με τη βοήθεια της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Αν αυτές είναι οι επιθυμίες σας, τότε ασχέτως των συνθηκών σας, της προσωπικής σας ιστορίας ή της δύναμης της μαρτυρίας σας, υπάρχει χώρος για εσάς σε αυτήν την Εκκλησία. Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας!

Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας!

Παρά τις ανθρώπινες ατέλειές μας, είμαι πεπεισμένος ότι θα βρείτε ανάμεσα στα μέλη αυτής της Εκκλησίας πολλές από τις καλύτερες ψυχές που έχει να προσφέρει αυτός ο κόσμος. Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού φαίνεται ότι προσελκύει τους καλοσυνάτους και στοργικούς, τους έντιμους και τους φιλόπονους.

Αν αναμένετε να βρείτε τέλειους ανθρώπους εδώ, θα απογοητευθείτε. Αλλά αν επιζητείτε την αγνή διδαχή του Χριστού, τον λόγο του Θεού «που γιατρεύει την πληγωμένη ψυχή»,⁹ και την καθαγιαστική επιρροή του Αγίου Πνεύματος, τότε θα τα βρείτε εδώ. Αυτήν την εποχή της παρακμής της πίστης—αυτήν την εποχή, όπου τόσο πολλοί αισθάνονται απομεμακρυσμένοι από την αγκάλη των ουρανών—εδώ θα βρείτε έναν λαό, ο οποίος λαχταρά να μάθει και να πλησιάσει τον Σωτήρα του, υπηρετώντας τον Θεό και τους συνανθρώπους του, σαν εσάς. Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας!

Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε;

Θυμάμαι μια στιγμή στη ζωή του Σωτήρος, όταν πολλοί Τον εγκατέλειψαν¹⁰. Ο Ιησούς ρώτησε τους δώδεκα μαθητές Του:

«Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε;»
»Του αποκρίθηκε, λοιπόν, ο Σίμωνας Πέτρος: Κύριε, σε ποιον

θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής¹¹.

Υπάρχουν φορές όπου πρέπει να απαντήσουμε στην ίδια ερώτηση. Μήπως κι εμείς θέλουμε να φύγουμε; Ή θα κρατηθούμε σαν τον Πέτρο στα λόγια της αιώνιας ζωής;

Αν επιζητείτε την αλήθεια, νόημα και έναν τρόπο να μετατρέψετε την πίστη σε δράση, αν ψάχνετε ένα μέρος να ανήκετε: Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας!

Αν έχετε αφήσει την πίστη που κάποτε ασπασθήκατε: Ελάτε πίσω πάλι. Προσχωρήστε μαζί μας!

Αν είσθε σε πειρασμό να εγκαταλείψετε: Μείνετε ακόμη λίγο περισσότερο. Υπάρχει χώρος για εσάς εδώ.

Παρακαλώ όλους όσοι ακούν ή διαβάζουν αυτά τα λόγια: Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας. Ελάτε και δώστε προσοχή στην κλήση του ευγενούς Χριστού. Πάρτε τον σταυρό σας και ακολουθήστε Τον¹².

Ελάτε, προσχωρήστε μαζί μας! Διότι εδώ θα βρείτε αυτό που είναι πολύτιμο υπεράνω κάθε τιμής.

Καταθέτω μαρτυρία ότι εδώ θα βρείτε τα λόγια της αιώνιας ζωής, την υπόσχεση της ευλογημένης λύτρωσης και το μονοπάτι προς την ειρήνη και την ευτυχία.

Προσεύχομαι ενθέρμως ότι η δική σας αναζήτηση της αλήθειας θα εντυπώσει επάνω στην καρδιά σας την επιθυμία να έλθετε και να

προσχωρήσετε μαζί μας. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Κατά Ματθαίον 16:18–19, Ήλωιαν 10:7.
2. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 84:20.
3. Βλέπε Νεφί Β΄ 33:10.
4. Βλέπε “Have I Done Any Good?” *Hymns*, αρ. 223.
5. Βλέπε Άρθρα της Πίστης 1:11.
6. Σελίδα τίτλου από το Βιβλίο του Μόρμον. Βλέπε Μόρμον 8:17.
7. Βλέπε Προς Εβραίους 11:1, Αλμα 32:21.
8. Βλέπε F. F. Bosworth, *Christ the Healer* (1924), 23.
9. Ιακώβ 2:8.
10. Βλέπε Κατά Ιωάννην 6:66.
11. Κατά Ιωάννην 6:67–68.
12. Βλέπε Κατά Ματθαίον 16:24.